

מ"י 16977/06/15 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד גיל בן דב, דרור זוננשיין, חברת סיסתמה ומר ירון תלמי

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"י 16977-06-15 מדינת ישראל ואח' נ' בן דב
ה"ת 67570-12-15 סיסתמה בע"מ ח.פ. 541970763 ואח' נ' מדינת ישראל ואח'
מ"י 16992-06-15 מדינת ישראל ואח' נ' זוננשיין
מ"י 16988-06-15 מדינת ישראל נ' שפיר
תיק חיצוני: 2168842015

בפני כבוד השופטת אתי כרייף
המבקשות
1. מדינת ישראל
2. פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נגד
החשודים
1. גיל בן דב 2. דרור זוננשיין 3. חברת סיסתמה ומר ירון
תלמי

החלטה

לפני בקשה מאוחדת, חמישית במספר, להארכת תוקף החזקת תפוסים וצווי הקפאה ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיז) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה") ולפי סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "החוק"). הדיון מתייחס לעניינם של ארבעה משיבים מתוך חמישה שכן בעניינו של החשוד מר אהרון רוני שפיר, ניתנה החלטה להורות על החזקת התפוסים עד החלטה אחרת בשל ערר מטעמו על החלטת בית המשפט המחוזי בלוד במסגרת ע"ח 14992-12-16.

החלטה זו מתייחסת איפוא לחשודים גיל בן דב, דרור זוננשיין, חברת סיסתמה וירון תלמי בהתאמה.

הרקע לבקשה

ביום 8.6.15 נפתחה חקירה גלויה כנגד המשיבים דרור זוננשיין (להלן: "זוננשיין"), אהרון רוני שפיר (להלן: "שפיר"), גיל בן דב (להלן: "בן דב") בחשד לביצוע עבירות שוחד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בהיקף נרחב של עשרות מיליוני שקלים וכן בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, בהמשך נוסף ירון תלמי (להלן: "תלמי") וחברת סיסתמה בע"מ (להלן: "סיסתמה") כצד לבקשה. בתמצית, במסגרת החיפזים שנערכו בביתם ובמשרדם של המשיבים נתפסו מידיהם מספר רב של תפוסים ונכסים הכוללים נדל"ן, חשבונות בנק וסכומי כסף שונים במזומן. במהלך התקופה שחלפה מיום 8.6.15 ועד עתה, כפי שפורט בהרחבה בהחלטות קודמות, הוגשו ארבע בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי הקפאה בעניינם של זוננשיין, שפיר בן דב, ירון תלמי וחברת סיסתמה בע"מ ובקשות אלה התקבלו תוך שחלק מהרכוש התפוס הושב למשיבים.

למותר לציין כי מאז יום 30.11.15, מועד בו הוגשה הבקשה הראשונה, ניתנו מספר החלטות אשר נדונו גם בערכאות ערר ובתי המשפט נתנו דעתם לא אחת לשאלות משפטיות ביחס לאכיפה מפלה, פקיעת מועד הארכת הצווים, חלופי הזמן, הפגיעה בזכות הקניינית, האינטרס הציבורי, המסלול הנכון לאופן הגשת הבקשה, זכות העיון בחומר החקירה, והסטטוס בו נמצאת החקירה.

בהחלטתי מיום 1.12.16, עניינה בקשה רביעית להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההרחבה, מצאתי לקבל את הבקשה בחלקה והוריתי על שחרור חלק מהנכסים התפוסים של כל אחד מהמשיבים בהתאמה בכפוף להטלת ערבויות כספיות באופן הבא:

בעניינו של זוננשטיין קבעתי כי נכס המקרקעין בגוש 8016 חלקה 19 המוערך בשווי של 1,400,000 ₪ ישוחרר בכפוף להפקדת 200,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית, ערבות עצמית בסך 300,000 ₪ וערבות צד ג' בסך 200,000 ₪.

בעניינו של בן דב קבעתי כי נכס המקרקעין בגוש 6158 חלקה 1602 המוערך בשווי 2,310,000 ₪ ישוחרר בכפוף להפקדת 200,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית, ערבות עצמית בסך 300,000 ₪ ושתי ערבויות צד ג' בסך 150,000 ₪ כל אחת.

בעניינה של חברת סיסתמה בע"מ קבעתי כי יש להשיב סך של 125,000 ₪ מתוך הפקדון בבנק הפועלים סניף 586 בחשבון 175253 הכולל סך 250,000 ₪ בכפוף לחתימה על ערבות צד ג' בסך 50,000 ₪.

כל אחד מהצדדים ערר על החלטתי זו אשר נדונה במסגרת ע"ח 14992-12-16 והעררים נדחו בהחלטתו המפורטת של כב' השופט ארז יקואל ביום 5.2.17.

הבקשה הנוכחית להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה נוגעת ליתרת הרכוש שנותר בידי המבקשת לאחר שחלקו הושב למשיבים במסגרת ההחלטות השונות, האחרונה שבהן מיום 1.12.16.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקשת, באמצעות עו"ד יעל שניידר, יש להאריך תוקף הצווים פעם נוספת, בהינתן כי מדובר בתיק חקירה מורכב ורחב היקף אשר מכיל חומר חקירה רב המתייחס לעשרות פרויקטים. לטענת המבקשת מרבית הרכוש כבר הוחזר ומבלי שיוארך תוקף הצווים לא יימצא רכוש שאותו ניתן לחלט בעת הצורך. הובהר כי חלה התקדמות בתהליך בחינת החומר באמצעות פרקליטים המלווים את התיק, ובכוונת הפרקליטות "לקבל החלטה בחודש הקרוב".

במענה לטענות ב"כ המשיבים הבהיר נציג המשטרה - רס"ב גיא ורטהיים, כי אין להידרש לטענות בעלמא לקריסה כלכלית ועל הטוען כך להוכיח טענותיו לרבות הזכות לחקרו על דוכן העדים. נטען כי הבקשה להארכת התפוסים הוגשה במועד גם אם באיחור של יום, וביחס לחשבון הבנק של בן דב, הרי שבשוגג נשמט מהבקשה להורות בנוסף על הארכת

תוקף התפוסים בחשבונו של בן דב בסך 40,000 ₪ אשר הוקפאו בהחלטת בית המשפט מיום 19.2.16.

מנגד עמדו ב"כ המשיבים על חלופה הזמן המשמעותי מאז שנתפסו הנכסים ומאז שכלל חומר החקירה הועבר לעיון הפרקליטות וביקשו כי בית המשפט יורה על השבת הרכוש התפוס ולחילופין יפחית את הפגיעה הקשה בקניינם של המשיבים.

לטענת בא כוחו של בן דב לא חלה כל התקדמת בעניינו של מרשו, אשר מלכתחילה חלקו קטן באופן ניכר מחלקם של המעורבים האחרים בפרשה. החלטת בית המשפט ביחס לשחרור הנכס לא יושמה וכי די בערבות עצמית על מנת שניתן יהא ליישמה, מצבו הכלכלי בכי רע, עסקיו בקריסה, ונטען כי תיק החקירה הועבר פיזית לפרקליטות אינו מלמד כלל על כך שחומר החקירה אכן נבחן. עוד הוסף כי הבקשה עצמה הוגשה לאחר שפקעו 90 הימים וגם לכך יש להידרש. נטען כי התקדמות הפרקליטות מביעה פגיעה בזכות היסוד של המשיבים לקניין שעה שמדובר בתשובות לאקוניות ומסתייגות חרף הביקורת בהחלטה האחרונה אשר אושרה גם ע"י ערכאת הערר. לבסוף נטען כי הבקשה הנוכחית אינה מתייחסת להארכת המועד להקפאת 40,000 ₪ בחשבונו.

בא כוחו של זוננשטיין הפנה לאמירות הסרק של הפרקליטות ביחס לשלב בו נמצא הליך הבדיקה מטעמם, לפגיעה הבוטה בזכות הקניין לאורך זמן ממושך תוך הדגשת הנזק הכלכלי הרב שנגרם לו בגין תפיסת המגרש בגוש 8016 חלקה 19. נטען כי ההחלטה הקודמת בעניין זה המורה לשחרר את הנכס בכפוף להטלת ערבויות כספיות מרעה את מצבו שעה שלא ניתן לעשות בנכס שום פעולה! נטען כי בשלב הנוכחי יש להידרש לנסיבות חדשות ובהן שיהיו החקירה המצדיקה בחינה מחודשת של ההליך לרבות גילוי והבהרת מידע אודות היקף העבירות, טיב החשדות זכותו הטבעית להתגונן אשר נפגמת באופן מהותי, כאשר באיזון בין כל אלה בעיתוי הנוכחי אין כדי להצדיק את הארכת הצווים בפעם החמישית.

באשר לתלמי וסיסתמה, לבקשת בא כוחם התקיים הדיון בהעדרם והחלטתי תתייחס לעניינם בהינתן כי מרבית טענות המשיבים נכונות אף להם.

המשיבים עצמם בן דב וזוננשטיין ביקשו להביע בקצרה במהלך הדיון את מורת רוחם מהתנהלות המבקשת ומצוקתם הכלכלית הקשה בעיקר של בן דב.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובהחלטות השונות שנתנו בעניינם של המשיבים ושמעתי טענות ב"כ הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

תחילה אדרש למועד הגשת הבקשה הנוכחית - ביום 12.2.17. זו הוגשה במועדה ללא כל שיהוי בשים לב להארכת הצו אשר ניתן ע"י כבוד השופט נוריאלי מיום 13.11.16. למעלה מן הדרוש אציין כי אף אם דובר בשיהוי של יום כפי

שסברה המבקשת בעצמה, הרי שמדובר בטעות שנבעה בתום לב, וממילא אין בכך כדי לשלול את סמכותו של בית המשפט להאריך את ההחזקה אף אם הבקשה הוגשה לאחר חלוף המועד (בש"פ 4971/08 **איליה וייסמן נ' מדינת ישראל**, בש"פ 6686/99 **אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל**).

כידוע, הזכויות המתנגשות העומדות בבסיס ההחלטה בשאלת החזרת התפוסים הן זכות קניינים של המשיבים לעומת האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות, מלחמה בפשיעה ובהלבנת הון, גילוי עבירות והעמדת העבריין לדין. זכויות אלה יאוזנו לצד חלוף הזמן ממועד התפיסה, התקדמות ההליך, בחינת תכלית ההחזקה והאם הפגיעה במשיבים אינה במידה העולה על הנדרש. נתונים אלה וזכויות נוספות העומדות לצד המשיבים לרבות ביקורת על התנהלות החקירה והמבקשת קיבלו ביטוי במסגרת החלטתי מיום 1.12.16 בה הוריתי כמפורט ברקע לבקשה, על החזרת חלק יחסי של התפוסים בכפוף להטלת אמצעים חלופיים אשר יאפשרו את השגת החילוט בעתיד תוך פגיעה פחותה בקניינים של המשיבים.

עתה, נשאלת השאלה האם בפרק הזמן הקצר ממועד החלטה זו ועד היום התעצמו הזכויות המתנגשות והפגיעה במשיבים באופן אשר יצדיק דחיית הבקשה ותכליתה. לטעמי התשובה לכך שלילית. נקודת המוצא לפיה קיימת הצדקה לתפיסת הנכסים לא השתנתה ועוצמתה הפחותה עד לאחרונה כבר נלקחו בחשבון בקבעי כי ניתן להסתפק ב'חלופת תפיסה' מידתית.

בפרק הזמן שחלף מונתה פרקליטה מלווה לטיפול בתיק, אשר העידה בפני על התקדמות ומאמצים לגבש עמדה עוד במהלך החודש הקרוב, גם אם מדובר ב"עמדה" שייתכן ומשמעותה תהיה להשלים את החקירה, ניכר כי יש בה כדי להעיד על טיפול אינטנסיבי בחומר חקירה מורכב ומסועף המגיע לכדי גיבוש שלב נוסף ומשמעותי בהליך.

אין צורך להכביר במילים על האינטרס הציבורי שבהחזקת התפוסים שנותרו והבטחת אפשרות החילוט בבוא העת, כאשר טענות ב"כ המשיבים בנוגע לסוגיית חלוף הזמן המשמעותי וזכויותיהם של המשיבים להבין את טיב החשדות המיוחסים להם ושווים, לרבות התנהלות החקירה, נלקחו ואוזנו במלואם גם בערכאת הערר אך לפני זמן קצר.

כפי שכבר נקבע, מדובר בחקירה כלכלית רחבת היקף ובה ראיות המקימות חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים. עוד יש להזכיר כי תכלית מתן הסעד הזמני היא לצורך הבטחת האפשרות לחילוט עתידי במידת הצורך, והחילוט משמש ככלי מלחמה במלחמה נגד העבירות הכלכליות כאשר סמכות תפיסת הנכס צופה פני עתיד ונועדה להבטיח אפשרות חילוט בתום ההליך המשפטי. על כן, ובנסיבות אלה לאחר שערכתי את האיזון בין הפגיעה בזכויות המשיבים, חזקת החפות העומדת להם אל מול השיקול המעשי והצורך בתפיסת הרכוש וחילוטו הזמני, השמירה על האינטרס הציבורי, החשש שמא שחרור התפוסים יביא לפגיעה ממשית בתכלית התפיסה אל מול החלק היחסי של הרכוש אשר הוחזר למשיבים, מצאתי כי יש להיעתר לבקשה אשר יש בה בשלב זה, לענות על השגת מטרות התפיסה באמצעים מידתיים שפגיעתם בזכויות החשודים פחותה.

כזכור, רק לאחרונה נקבעו תנאים אשר יאפשרו את שחרור הנכסים כנגד העמדת בטחונות כספיים. אין בעובדה כי הנכסים לא שוחררו ע"י המשיבים כדי להעלות או להוריד ממסגרת השיקולים שכבר נלקחו בחשבון. אני מוצאת להאיר

לנוכח טענת בא כוחו של המשיב 2 כי ניתן גם ניתן לשחרר את הנכסים בכפוף להעמדת הביטחונות שנקבעו ללא כל איסור דיספוזיציה או מכירת הנכס כפי שאולי הובן. ברי כי אין בהחלטת הקודמת כדי להרע עם מצבם של מי מהמשיבים. בנוסף ולמעלה מן הדרוש אציין כי לא הוצגה כל אסמכתא ביחס למצב הכלכלי הקשה של מי מהמשיבים.

ביישום כלל הנתונים סבורתני כי לעת הזו הבקשה מידתית, אך ברי כי על מידתיות זו יש לקבל ביטוי גם במתן עדיפות לקידום התהליך ובחינת החשדות והצורך בהמשך החזקת תפוסים תוך פרק הזמן שהוקצב. "מידתיות" זו תשוב ותבחן במידת הצורך בהמשך וייתכן ונקודת האיזון תשתנה ככל שתוגשנה בקשות נוספות ללא כל אינדיקציה ברורה בעניינם של המשיבים. טוב תעשה המבקשת אם תאיץ ותמצה את גיבוש עמדתה כבר במהלך החודשים הקרובים וזאת בשים לב לפרק הזמן שחלף ממועד התפיסה, למידת הפגיעה בזכויות הקניין שלהם כמו גם בחזקת החפות העומדת לזכותם שכן **"אין משמעות הדבר כי אין שעון בחדר החקירות ובאולמו של בית המשפט... על חוקרי עבירות הלבנת הון לתת את דעתם גם לעניין הזמן. עניין זה אף עשוי להיות שיקול בהחלטת בית המשפט"** (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' יוסף ברוך).

סופו של דבר אני סבורה כי יש לאפשר למבקשת בשלב זה, פרק זמן נוסף בהם התפוסים הנותרים יהיו בהחזקתה. לפיכך הנני מורה על הארכת תוקף צווי ההקפאה והתפיסה של הרכוש המצוין בנספחים לבקשות ב-90 ימים נוספים ואולם בהיעדר בקשת ארכה מבעוד מועד מטעם המדינה ביחס לסכום שהוקפא בחשבונו של בן דב, לבד מבקשה "אגבית" במהלך הדיון, אני מורה על הסרת הקפאת סך של 40,000 ₪ בחשבונו בהמשך בהחלטת בית המשפט מיום 19.2.16 והחשבון ישוחרר כליל.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים לרבות למספר הפקס של המבקשת כפי שצוין בפרוטוקול .

ניתנה היום, כ"ט אדר תשע"ז, 27 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.